

af 4—500 Rd. — Det er dette Forslag, om istedetfor en fast lønnet Folkethingssekretær at antage to Assistentter, som har foranlediget de fleste af de Forslag, der ere stillede, og som jeg ikke antager, jeg behøver nærmere at omtale; men Udvalget har desuden troet, at der vilde være Anledning til at fuldstændiggjøre Forretningsordenen ved at optage de fornødne Bestemmelser om Bureauchefens og Landsthingssekretærens Gagering, samt om Antagelsen af det øvrige Personale ved Rigsdagen; i den ene Henseende har Landsthingets Forretningsorden indeholdt det Fornødne, men Folkethingets ikke, i den anden Henseende har ingen af dem indeholdt nærmere Bestemmelser. De herhen sigtende Forslag gaae forøvrigt ud paa i det Væsentlige at vedligeholde den Tilstand, der allerede deels ifølge Thingenes Beslutning, deels ifølge Pragis har dannet sig. Der er angaaende denne Sag konfereret med Landsthingets Forretningsudvalg; der er Enighed tilstede, og der er fra Udvalget i Landsthinget stillet Forslag til Landsthingets Forretningsorden, som ere ganske ligelydende med disse.

Rein: Forslaget navnlig til en ny § b foreligger som en Indstilling fra hele Forretningsudvalget, og dette er ogsaa forsaavidt rigtig, som der ikke er fremkommet nogen Mindretalsindstilling fra Udvalget. Jeg finder mig imidlertid foranlediget til at udtale, at jeg for mit Vedkommende nærer en heel Deel Betænkkelighed ved den Ordning, som Udvalget saaledes har gjort Indstilling om efter Opfordring af begge Thingenes ærede Formænd, og hvorom man tillige har forhandlet og forsaavidt er bleven enig med Forretningsudvalget i Landsthinget. Min Betænkkelighed reiser sig væsentlig deraf, at der efter min Opfattelse for, at Revisionsforretningerne med Hensyn til Folkethingstidenden kunne udføres paa en tilbørlig og fuldkommen tilfredsstillende Maade, foruden de øvrige personlige Kvalifikationer, som jeg ikke skal opholde mig nærmere ved, da det er iøiefaldende, hvad der

i saa Henseende kræves, fremdeles udkræves en vis ikke ringe Svælse. Efter det Kjendskab, som jeg ifølge tidligere Forhold har havt Leilighed til at faae til den Art Forretninger, er det netop en overmaade væsentlig Ting, denne Svælse til at opfatte og gjengive, ja, jeg kunde sige, endog saa blot til at høre og Kjendskaben til de forskellige Medlemmers særegne Maade at udtrykke sig paa i Thinget. Jeg frygter imidlertid for, at naar de Assistentter, der skulle besørge Revisionen af Folkethingstidenden paa samme Tid som Bureauchefen væsentlig skal trække sig tilbage fra Revisionen af Tidenden, skulle antages for hver Sæssion uden at knyttes nærmere til Thinget, vil man være udsat for hver Sæssion eller ialfald meget hyppig at finde nye Assistentter til at udføre denne Gjerning. Jeg antager derfor, at det vil vise sig, at dette ikke er en saa tilfredsstillende Ordning, som naar man kunde sikke sig duelige Kræfter for længere Tid, og jo længere de virke, desto større Sikkerhed, Svælse og Dygtighed vilde de vinde. Det har ganske vist noget Tiltalende ved sig, at man kan sige, at de pensionsberettigede Embedsmænds Tal ved Rigsdagen bliver 1 mindre, naar man indskrænker sig til at have en fast ansat Bureauchef og en Landsthingssekretær; men jeg skal dertil bemærke, at det vel havde været muligt at opnaae denne Fordeel uden derfor at gaae glip af den Fordeel, jeg har tilladt mig at hentyde til, nemlig at have en paa en mere fast Maade til Rigsdagen knyttet Person til at besørge Revisionen af Folkethingstidenden. Der vilde jo ikke være Noget til Hinder for at bestemme, at Folkethingssekretæren skal antages af Thinget eller Thingets Formand, paa Opsigelse osv. uden Pensionsberettigelse, men ved Siden deraf dog stille ham paa en saadan Maade, at han var fastere bunden til Rigsdagen paa en længere Tid. Ganste vist maatte man da i Forbindelse med Diæter give ham et vist aarligt Gehalt, der imidlertid ikke behøvede at være ret stort, men jeg troer, at man ved at gaae denne Vej vilde vinde ikke Lidet. Nu er det